

พระวรสาร

ยน 19:31-37

วันนั้นเป็นวันเตรียมฉลอง ชาวยิวไม่ต้องการให้ศพค้างอยู่บนไม้กางเขนในวันสับบาโต เพราะวันสับบาโตวันนั้นเป็นวันฉลองยิ่งใหญ่ เขาจึงขออนุญาตปีลาตให้ทูลบขาศูที่ถูกต้องและนำศพไป บรรดาทหารทูลบขาคคนทั้งสองคนซึ่งถูกต้องพร้อมกับพระองค์ เมื่อทหารมาถึงพระเยซูเขาก็เห็นว่าพระองค์สิ้นพระชนม์แล้ว จึงมีได้ทูลบขาศูของพระองค์ แต่ทหารคนหนึ่งใช้หอกแทงด้านข้างพระวรกายของพระองค์ โลหิตและน้ำก็ไหลออกมาทันที ผู้ที่ได้เห็นก็เป็นพยาน คำพยานของเขาน่าเชื่อถือ เขารู้ว่าเขาพูดความจริง เพื่อท่านทั้งหลายจะเชื่อด้วย เหตุการณ์ทั้งหมดนี้เกิดขึ้นเพื่อข้อความในพระคัมภีร์เป็นจริงว่า กระดูกของเขาคจะไม่หักแม้เพียงชิ้นเดียว และข้อความอีกตอนหนึ่งว่า เขาทั้งหลายจะมองดูสุที่เขแทง

พระเยซูเจ้าทรงรักเรามากราวกับว่าในโลกนี้มีเราคนเดียวเท่านั้นที่พระองค์ทรงรัก ให้เราถามตัวเราเองว่า “แล้วเรารักพระองค์มากราวกับว่าในโลกนี้ไม่มีใครและสิ่งใดที่เรารักดั่งที่เรารักพระองค์ ไช้หรือไม่?”

บทอ่านที่ 1

ฮซย 11:1,3-4,8ค-9

เมื่ออิสราเอลยังเด็ก เราได้เรียกบุตรของเราออกมาจากอียิปต์ เราสอนเอฟราอิมให้เดิน เราอุ้มเขาทั้งหลายไว้ แต่เขาไม่รู้ว้เราเอาใจใส่เขา เราใช้เชือกแห่งมนุษยธรรม และใช้สายสะพายแห่งความรักของเขา เราเป็นเหมือนผู้ที่ยกทารกมาจูบแก้ม และก้มลงป้อนอาหารให้เขา

ใจของเราเป็นปูนอยู่ภายใน ความเอ็นดูของเราแก่ศิกรุ่นขึ้น เราจะไม่ลงอาญาตามที่เราโรธจัด เราจะไม่ทำลายเอฟราอิมอีก เพราะเราเป็นพระเจ้า มิใช่มนุษย์ เราเป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์ในหมู่ท่าน เราจะไม่มาด้วยความโกรธ

บทอ่านที่ 2

อพ 3:8-12,14-19

ข้าพเจ้าผู้ต่ำต้อยที่สุดในบรรดาผู้ศักดิ์สิทธิ์ได้รับมอบพระพรหรรษาเหล่านี้ เพื่อประกาศให้คนต่างชาติรู้ถึงความไพบูลย์สุดท้ายที่ยังรู้ได้ของพระคริสตเจ้า และอธิบยาให้เข้าใจถึงแผนการล้าลึก ซึ่งซ่อนเร้นอยู่เป็นเวลานานมาแล้วในพระเจ้า พระผู้สร้างสรรพสิ่งเพื่อเทพนิกรเจ้าและเทพนิกรอำนาจในสวรรค์ได้รู้ พระปรีชาญาณของพระเจ้าในรูปแบบต่าง ๆ ณ บัดนี้โดยทางพระศาสนจักรตามพระประสงค์นิรันดรที่ทรงกระทำให้สำเร็จไปในพระคริสตเยซู องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา เดชะพระคริสตเจ้าและด้วยความเชื่อในพระองค์ เราจึงกล้าเข้าไปเฝ้าพระเจ้าด้วยความมั่นใจ

ข้าพเจ้าจึงคุกเข่าเฉพาะพระพักตร์ของพระบิดา ผู้ทรงเป็นที่มาของครอบครัวทั้งหลาย ไม่ว่าบนสวรรค์หรือบนแผ่นดิน ขอพระองค์ประทานพละกำลังแก่ท่านเดชะพระจิตเจ้าตามความไพบูลย์แห่งพระสิริรุ่งโรจน์ของพระองค์ ให้ชีวิตภายในของท่านเข้มแข็งยิ่งขึ้น พระคริสตเจ้าจะได้ทรงพำนักในจิตใจของท่านอาศัยความเชื่อ เมื่อท่านหยั่งรักและตั้งมั่นอยู่บนความรักแล้ว ท่านและบรรดาผู้ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายจะได้เข้าใจถึงความกว้าง ความยาว ความสูง ความลึก อีกทั้งยังรู้ซึ่งถึงความรักซึ่งเกินกว่าจะหยั่งรู้ได้ของพระคริสตเจ้า เพื่อท่านจะได้รับความไพบูลย์ทั้งปวงของพระเจ้าอย่างเต็มเปี่ยม

วันที่ 15 มิถุนายน 2555

สมโภชพระมหากษัตริย์ของพระเยซูเจ้า

ยอห์น 19.31-37

ตอนที่ข้าพเจ้าเป็นเด็ก ข้าพเจ้าใส่เสื้อสูทเวลาเข้ากระบวนแห่ของ
วัด พลังร้องเพลงด้วยความซาบซึ้งที่ว่า

“โอ้พระองค์พระเยซู พระผู้ละมุนละไม โปรดเผาควงใจให้ลูก
ร้อนแรง ด้วยเพลิงแห่งดวงพระทัย โปรดเผาควงใจให้ลูกร้อนแรง ด้วย
เพลิงแห่งดวงพระทัย” การฉลองเพื่อถวายเกียรติแด่พระมหากษัตริย์ของพระ
เยซูเจ้าเป็นการเตือนว่าพระเยซูเจ้าทรงรักเราด้วยความร้อนรน

พระวรสารวันนี้เน้นว่า พระเจ้าทรงรักเราอย่างต่อเนื่อง แม้ว่าเรา
ไม่ตระหนักในเรื่องนี้เท่าที่ควรก็ตาม ตามพระวรสารวันนี้ ขณะที่พระเยซู
เจ้าถูกตรึงบนไม้กางเขน เหตุใดพระเยซูเจ้าปล่อยให้พระองค์เองประทับ
อยู่โดดเดี่ยว ไม่มีใครช่วยพระองค์และทรงอยู่ในสภาพที่อ่อนแอ คำตอบ
คือ “พระองค์ทรงรักคนที่เป็นของพระองค์ในโลก เมื่อเวลามาถึงเพื่อพระ
บิดาประทานพระสิริรุ่งโรจน์ พระองค์แสดงถึงความรักลึกซึ้งของ
พระองค์”

แต่เราไม่เพียงคอยรับความรักของพระคริสตเจ้าเท่านั้น เราทุก
คนได้รับเชิญ “ให้หยั่งรากลึกในความรัก และเพื่อรู้ว่าความรักของพระ
คริสต์ที่อยู่เหนือความรู้ ดังนั้น เราควรถูกเติมเต็มด้วยพระเจ้า” เป็นความ
รักของพระคริสต์ที่ทรงพระชนม์ในพระศาสนจักร

จงคิดว่า พระศาสนจักรกระทำการต่างๆเพื่อให้โลกเข้าใจความ
รักของพระเจ้า. ยกตัวอย่าง คุณแม่เทเรซาแห่งกัลกัตตาได้มอบความรัก

และความหวังแก่คนที่ถูกทอดทิ้งและกำลังจะตายในมะนิลาและทั่วโลก
พระศาสนจักรจึงเป็นแรงบันดาลใจให้มีการก่อตั้งโรงเรียน โรงพยาบาล
และหน่วยงานสังคมสงเคราะห์ในโลก